

La pandèmia de la COVID19 ens ha canviat la vida a totes i tots. El degoteig constant de decessos, el confinament de la primavera de 2020 i les restriccions en totes les seves formes que hem patit en els darrers dos anys ens han fet reconstruir-nos i reinventar-nos de mil maneres. També se'n deriven altres efectes que no han estat tan protagonistes a l'agenda pública però que constitueixen un veritable repte de país. Un d'ells és la salut mental, especialment entre els i les joves.

Les dades relatives al nostre país evidencien la necessitat d'abordar una problemàtica creixent en aquest sector. L'estudi "On my mind: Promoting, protecting and caring for children's mental health" elaborat per UNICEF ens mostra una situació insuportable que ha de començar a variar ja. Espanya és avui el país europeu amb més joves entre 10 i 19 anys diagnosticats amb problemes mentals (21%). A més, si analitzem els decessos durant l'any 2020 les dades són igualment esfereïdores: per cada jove que va morir en els darrers mesos per la COVID, fins a 4 ho van fer a conseqüència del suïcidi.

El fet d'acudir al servei psicològic no esdevé només una decisió personal, sinó que existeixen un conjunt d'obstacles que impedeixen accedir-hi a gran part dels i les joves. Per una banda, l'estigma que existeix per una gran part de la societat atribuït al suport psicològic una connotació negativa i gairebé pejorativa. La societat actual s'ha construït sobre el dogma de la fortalesa mental i la comunitat on residim actualment ens diu que si no ets capaç de suportar el ritme frenètic i vertiginós del món d'avui ets una persona dèbil, incapaç d'assolir noves fites i tenir èxit. I per altra banda, sobre aquesta construcció social que dota al servei psicològic d'una connotació negativa i injusta s'ha edificat també una qüestió de classe, com és l'accés a aquest servei. Qui pot accedir als serveis de psicologia? Qui pot aturar-se quan no pot més? Doncs aquella persona que té recursos. I aquest fet prostitueix la igualtat d'oportunitats i menyscaba la societat justa i equitativa que volem construir.

Aquesta situació interpel·la directament a les administracions públiques. I ho fa perquè des de les institucions s'han de començar a aplicar mesures urgents per pal·liar aquesta situació i revertir-la.

És per aquest motiu que des de la JSC ens sentim compromesos amb la salut mental, tal i com es va demostrar amb la creació de la Secretaria de Polítiques de Salut al darrer Congrés Nacional, i amb el posterior Grup de Treball. Però creiem que cal donar un pas més en la lluita contra aquesta pandèmia, per això és necessari que els i les nostres representants a les institucions facin un pas més. Per això proposem els següents acords:

PRIMER.- La JSC es compromet a impulsar, des dels governs municipals, un servei municipi de psicòlegs als ajuntaments allà on encara no existeixen.

SEGON.- Impulsar mocions allà on estem a la oposició per tal que aquest servei també sigui una realitat.

TERCER.- Treballar conjuntament amb el Grup Parlamentari Socialista per tal d'exigir que la Generalitat, com a titular de la competència, compleixi amb els i les joves de Catalunya.